

дѣша каква вечеря ще мѣ наготви, като лазаровитѣ сестри. Можи нѣкоя отъ васъ да кажи, гдѣ да видиме ные Христа чи да го гостиме? Но азъ ви увѣквамъ чи ные го гледаме катадневно напреде си, но го заминѣваме: защото като видиме едного просака, или сиромаша, то ные гледаме самага Христа, и като стоиме нѣкое докро на сиромаша, то стрѣваме на Христа. За тѣй, ако искате да гостимъ Христа, като Лазаровитѣ сестри, нахранете гладны сиромаси и тога ви гоцавате самага Христа.

Глѣшатели христіаны, ето Христосъ иди, но да видиме, кой е достоенъ да излѣзи да го посрешни, съсъ постъ и мылостыня, съсъ поканіе и исповѣданіе: който е испланилъ тѣзи доврѣ, нека излезни съ тѣхъ, като съ финиковъ прѣчка, да посрешни Христа, да постели своето сѣрце съ доврины, като Іерусалимскія пѣтъ, съ клонове, да пріемни тѣлото и крѣвѣтъ христовъ (причащеніето) и да рече като онѣзи незлобиви дѣца спаси ма господи. Но азъ знамъ доврѣ, чи има многѣ человекъ, не само недостойни за сватото причащеніе, но има и слаковѣрни като вѣдницитѣ, завистливитѣ, и грѣшнитѣ, които хѣлатъ нашатъ свата вѣрѣ, съ тѣхнитѣ грѣхове. Но тѣхъизи грѣшници и недостойни, трѣба или да сѣ покаятъ отъ се сѣрце, или да не приближаватъ до сватото причащеніе: защото, ако сѣ причасти като Іуда, той зема огнь, който мѣ изгаря дѣшатъ. Защото Богъ колкото е милостивъ, толко е и правосѣденъ, сега иди кроткъ и смиренъ, но ще доди и страшенъ сѣдѣа, да сѣди нашитѣ грѣхове, за тѣй трѣба сега да пріемваме христоватъ надѣж, както сѣ пріѣли не го онѣа незлобиви дѣца, а не като беззаконнитѣ евреи, или като Іуда, който го предаде, което е страшно и да сѣ помысли. Но христіаны, единъ земленъ царь, да бы поискалъ да доди въ нѣкоя кѣшъ, и да проводи слѣгѣтъ си да извѣсти напредъ царското дохожденіе, за да мѣ прогответъ мѣсто, а като доди да намери мѣстото нечисто, и безчестно, тога онзи кѣшовникъ, какво ще пріемни отъ царя, нали страшно наказаніе? Ъто самъ царь небесный, който иска да доди въ нашитѣ сѣрца, проводилъ своитѣ слѣгѣ церковнитѣ проповѣдници, да ны известатъ, за да си очистиме сѣрцата и да сѣ причастиме достойно: ами ные като слѣшаме царското извѣстіе, и не очистиме сѣрцата си отъ зло но сѣ причащаваме недостойно, какавъ отвѣтъ ще даваме на Бога. Христосъ сѣкога выка намъ „пріимите іадите, това е моето тѣло, и пійте отъ неѣ вси, таѣ е моѣ крѣвѣ“ и съсъ